

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ITINERARI[I] || ITALIAE || RERVMQ. ROMANARVM || LIBRI
TRES ||**

Schottus, Franciscus

Antverpiae, 1600

M. Ant. Mvreti Tibvr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70633)

M. ANT. MVRETI
TIBVR,

Quicumque Herculei spectabit Tiburis arcès,
Quà pater Hippolytus, sacri pars magna Se-
natus,

Curva Deùm, loca perpetuo priùs aspera saxo
Mollit, & leni iussit mitescere cliuo,
Omnia deprenâet longè superantia famam.
Nec tam regifico constructa palatia sumptu,
Auroq; illusas ades, radiatq; tecta,
Quàm semper virides mecum admirabitur hortos,
Et gelidos fontes, & aquam in sublime volantem,
Seq; in multiplices vertentem, ut Protea, formas.

Præcipuè tamen illi animum nouitate mouebit,
Excisus, res mira, silex, rupeq; cauata,
Et via facta manu longi per viscera montis:
Quà se Anio pater insueto peruolueret alueo.
Qui longum per iter tenebroso tramite lapsus,
Exit, & arboribus gelida non inuidet vnda.

Stant habiles propter Nympha, lymphasque
paratis

Exceptas urnis in vasa capacia fundunt:
Parte alia ipse suis altricibus adstet Iacchus,
Materniq; memor casus, flammaq; paterna,
Gaudet aquis, illisq; libens sua munera miscet.

Dum stupeo tã multa videns miracula verum:
Ecce nouus procul alituum concentus ad aures
Fertur, & insolita mentem dulcedine tangit.
Aspicio: & gressum propius fero. corpora cerno
Parua ex ære auium, aratis nitentia ramis,
Dadala queis variam tribuit sollertia vocem.
Quamcumq; aspicias, delusus imagine, verans

T S

Esse

Esse putes volucrum; nisi quod non euolat usquam:
Sed ramis affixa suis cantu aethera mulcet.

At vera mirantur aues: & cedere dum se
Turpe putant, liquidis late omnia questibus im-
plent.

Hic Luca egregius labor est, quem Sequana partu
Ediderat, Siculi renouantem inuenta magistri.

Quid? quem non moueat cygnum mentibus
adulter,

Illudens simili spirantem è marmore Ledam,

Delitijq; suis & aquarum murmure latus?

Multaq; praeterea veterum simulacra deorum,

Artis opus prisca. cunctos ve:ùm arduus inter

Eminet Alcides: qui spectans omnia circum,

Hesperidum veteres hortos pra Tibure temnit.

Sed quid ego hac versu nequidquam includere
tento?

Iam pridem exiguum pra scripti carminis orbem
Excessi: & actus semper maiora supersunt.

I D E M.

Delicia veterum Tibur voluentibus annis
Conciderat, priscum perdidit q; decus.

Et nusquam riuus, nusquam pomaria, nusquam

Vlla super tanti signa decoris erant.

Illae loca antiquis toties celebrata poëtiis

Horrebant turpi squalida facta sibi.

Maerebant erepta sibi sua gaudia Nympha,

Languentes Anio maestus agebat aquas.

Omnia tempus edax ita deformarat; ut hospes

Quareret in medio Tibure, Tibur ubi est?

Non tulit hanc speciem diuini pectoris heros

Hippolytus, sacri gloria magna chori.

Ille loco senium absterxit vultusq; priores,

Reddidit, & solito inssit honore frui.

Illius

Illius imperio iussa reuirescere syluae,
 Coeperunt sparsis luxuriare comis.
 Ille novos passim fontes emergere iussit,
 Nec mora fit: fontes prosiluerunt noui.
 Quos circum statuit priscis egesta ruinis
 Plurima Phidiaca signa polita manu.
 Ipse Anio frontem pallenti incinctus oliua
 Affuit, & proprias consociauit opes.
 Iure igitur fontesq; sacri, siluaq; virentes,
 Certatim Hippolyti nomen ad astra ferunt:
 Et quoties molli increpuit leuis aura susurro,
 Hippolytum alternis vocibus ingeminant.

IULII ROSCII HORTINI

AD M. ANT. MVRETVM,

dum Tiburi per aestum ageret

CIC. IO. LXX.

TIBURTINAE.

Mvretae eloquij decus, & lux maxima vatam,
 Cui duplici exornat laurus honore comas.
 Seu propter riuus trepidantis leniter undam,
 Percutis arguta mollia fila lyra:
 Seu Graia, aut nostra captus dulcedine lingua,
 Facunda aestiuum conteru arte diem.
 Accipe missa tibi deuoti munera Iuli.
 Munera qua absentis mittere cogit amor;
 Nec mirere rudes numeros quod Epistola reddit,
 Nec bene distinctus ludit in aere sonus.
 Flamma furit, sauo latrat canis improbus igne,
 Et Nemea fundit terror ab ore faces.
 Non licet urbanis nobis captare quietem,
 Tanto nox aestu languida membra quatit.
 An rursus Phaeton terris incendia miscet,
 Et patrios frenat non bene sanus equos.

Nec